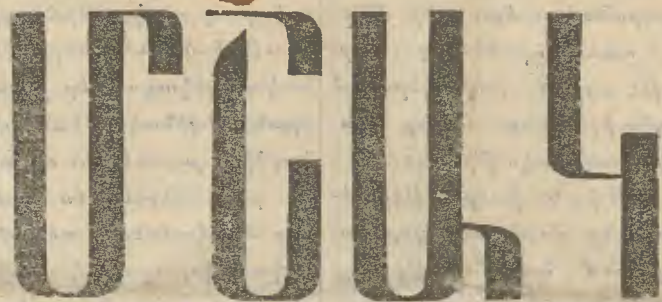

ՏԱՍՆ ԵՐԵՎԱՆԻ ՏԱՐԻ

Տարեկան գինը 10 ռուբլի, կես տարվանը 6 ռուբլի:
Առանձին համարները 7 կոպեկով:

Թիֆլիսում գրվում են միայն խմբագրատան մէջ:

Մեր հասցեն. Тифлисъ. Редакция «Мшакъ».
կամ Tiflis. Rédaction «Mschak».

Խմբագրութիւնը բաց է առաւօտեան 10—2 ժամ
(բացի կիրակի և տոն օրերէն):

Յայտարարութիւն ընդունվում է ամեն լեզուով:

Յայտարարութիւնները համար վճարում են
իրաւաւոր ըստ 2 կոպեկի:

ԱՌԱՋԻՎԱՅ 1890 ԹԻՎԱԿԱՆԻՆ

„ՄԵԼԿ“

ԳՐԱԿԱՆԱԿԱՆ ԵՒ ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ԼՐԱԿԻՐ

Կը հրատարակվի Թիֆլիսում, նոյն դիրքով և նոյն պրոպագանդայով Մեր ստանում ենք սեփական շնորհակալութիւնները:
Մեր հասցեն. Тифлисъ. Редакция «Мшакъ».
կամ Tiflis. Rédaction «Mschak».

НОВОЕ ОБОЗРЕНИЕ

ВЪ 1890 ГОДУ

(СЕДЬМОЙ ГОДЪ ИЗДАНИЯ)

будетъ выходить въ Тифлисъ, какъ и въ прошлые годы, ежедневно, по программѣ газеты литературной, общественной и политической.

Съ 12-го ноября 1887 г. «Новое Обозрѣніе» выходитъ двумя изданіями, изъ которыхъ первое, вечернее, предназначено для восточнаго Закавказья и сдается на вечерній поѣздъ желѣзной дороги, а второе утреннее,—для гор. Тифлиса, западнаго Закавказья и Россіи.

Условія подписки, съ пересылкою и доставкою: на годъ 10 р., на полгода—6 р., на три мѣсяца—3 р. 50 к., на одинъ мѣсяцъ—1 р. 50 к. За границу: на годъ—17 р., на полгода—9 р. 50 к., на три мѣсяца—5 р. (Подписка принимается не иначе, какъ считая съ 1-го числа любого мѣсяца).

За объявленія, изъ губерній и областей кавказскаго края взимается по 8 к. за строку петита на 4-й страницѣ и по 15 к. за такую-же строку на 1-й стр. За всѣ остальные объявленія—по 10 к. за стр. петита на 4 стр. и по 15 к. за такую-же строку на 1 стр.

Объявленія изъ вѣв-кавказскихъ городовъ принимаются исключительно въ «Центральной конторѣ объявленій», бывш. Л. Метцль, въ Москвѣ, на Мясницкой улицѣ, вѣ Д. Свиридонова.

Подписка и объявленія принимаются:

а) ВЪ ТИФЛИСѢ: въ конторѣ газеты, Головинскій проспектъ, домъ Читахова, № 12.

б) ВЪ ОДѢССѢ: въ конторѣ:

1) ВЪ БАКУ—при аптекарскомъ магазинѣ И. Г. Чубинова, на Михайловской улицѣ, домъ Мирза-Авакова и Карабегова.

2) ВЪ КУТАИСѢ—при книжномъ магазинѣ братьевъ Чиладзе, противъ бульвара, вѣ домѣ Г. Андроникова.

3) ВЪ БАТУМѢ—при конторѣ М. С. Бетанова, Набережная, домъ Ферадъ-Бега.

в) У АГЕНТОВЪ КОНТОРЫ:

1) ВЪ Г. ШУШѢ—С. О. Аманова, на площади Топханъ.

2) ВЪ Г. ГОРИ—Ир. И. Рамисвили.

3) ВЪ ЕЛИСАВЕТПОЛѢ—Г. А. Альтгаузена, при торговлѣ аптекарскими товарами.

Въ отдѣленіяхъ и у агентовъ подписка и объявленія принимаются по редакціоннымъ цѣнамъ, безъ всякой надбавки. Розничная продажа тоже производится безъ увеличенія платы, по 5 коп. за номеръ.

Изъгородные адресуютъ свои требованія: Въ Тифлисъ, въ редакцію «Новаго Обозрѣнія».

Издательница О. А. Николадзе. Редакторъ М. А. Успенскій.

1—3.

ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹԻՒՆ

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ. Պետական արտադրություն. Նամակ երևանից. Նամակ Թեֆլիսից. Ներքին լուրեր.—ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ. Նամակ Թեֆլիսից. Արտաքին լուրեր.—ԽԱՌԻՆ ԼՈՒՐԵՐ.—ՀԵՌԱԿԻՆԵՐ.—ԲՈՐՍՍ.—ՑԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ.

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՊԵՏԱԿԱՆ ՏՐԱՄԱԿՈՒԹԻՒՆ

Մի մասը և յուսահատ շրջանի մէջ է գտնվում մեր հասարակութիւնը: Որ կողմը որ նախում էր, որ կողմը դիմում էր, որ շրջանի մէջ է մտնում էր,—ամեն տեղ պարզ կերպով նկատվում է մի մասը արամադրութիւն, և մի տեսակ յուսահատութիւն: Գրա պատճառը անկասկած ոչ համահարակ ինքնուրուի է, և ոչ Պարսկաստանի խորքերում կոտորածներ անող խոչընդոտներ,—ոչ, զրա պատճառները աւելի բարդ են, շատ հին են, և թաղանթներ մեր ժողովրդի հասարակական կեանքի կազմակերպութեան մէջ...

Սակայն առանց մտնելու այդ պատճառներին

ընկնելուն մէջ, որ անկարելի է, համ էլ մեզ շատ հետաքրքիր է տանել, չենք կարող մատնանել չանել այն տխուր երևոյթի վրա, որը այսօր տիրում է ամեն տեղ, ամեն շրջանում, և ամեն գործի մէջ.—և այդ մեր վերին իշխանական մասը արամադրութիւնը և բարոյական յուսահատութիւնն է, որը ծնեցել է մի սոսկալի պետութիւնում, իսկ այդ պետութիւնում է մեր հասարակութեան շրջանները բաղադրվում և նոյն իսկ անթիւ պետութիւնում ենք երբ...

Այդ տխուր իրողութիւնը ապացուցանող փաստեր շատ կան:

Գիտե՞ք մէկը մի շրջանի մէջ յղանում է մի միտք.—ոչինչ չի դուրս գալ.—ասում են ամենքը, և յղացած միտքը դեռ չի մարմնացած միտք: Մի ուրիշը քաջութիւն է ունենում մի օր և է շատ մամանակակից, շատ կենսական գործին վերաբերվալ նախագիծ առաջարկելու մի հասարակական հաստատութեան կամ մի խմբի:

—Ոչինչ չի դուրս գալ, յուսահատութեամբ ասում են ամենքը, և իրանց յուսահատութեամբ մեռնում են գործը:

Մի օր և է շրջանում հարց է յարուցանվում զիցուր ժողովրդի կեանքը ուսումնասիրելու համար յատուկ խումբ կազմակերպելու մասին: Դեռ ոչինչ չարած ամենքը երեսները դարձնելով ասում են՝ ոչինչ չի դուրս գալ և մի կողմը քաշվում:

Գաղափար տեսնելը առաջարկում է արհեստագիտական մի բաժին մտնել ուսումնական մէջ: Յուսահատ մանկավարժական խումբը պատասխանում է՝ ոչինչ չի դուրս գալ և այդպիսով առաջարկը մնում է միայն մեռած թղթի վրա իբրև մեռած առաջարկ:

Առաջարկութիւններ են լինում գրողներին, մտաւոր գործով զբաղվողներին օգնելու համար հիմնել փոխադարձ օգնութեան ընկերութիւններ, առաջարկութիւններ են լինում, զիցուր, հիմնել ուսում առած օրիւններին և երիտասարդներից թարգմանական ընկերութիւններ,—հարց է յարուցանում խմբի կազմել հայոց թատրոնը ոտի կանգնեցնելու համար, հարց է յարուցանվում հիմնելու մի նոր օրդան, մի նոր գրադարան, մի նոր դպրոց, և այլն և այլն, և ամեն տեղ, ամեն քաղաքում, բոլոր բուրի նման ամենքը գոռում են. «մի և նոյն է, ոչինչ չի դուրս գալ»:

Եւ այդ մեռելութեան նշանը, յուսահատ, պետական երևոյթը նկատվում է ոչ թէ միայն իրանց կեանքը մաշած շրջաններում, այլ նոյն իսկ ինտելիգենտ երիտասարդութեան շրջաններում, ուր պէտք է տիրապետել կենդանութիւն, և բուն հասարակական գիտելիքի և խելացի ձեռնարկութիւնները...

Այդ աստիճանի յուսահատութեան և պետական տեսլական հասած տրամադրութիւնը իսկապէս մահաբեր մի թոյն է մեր հասարակութեան համար: Եւ այդ պատճառով առանց ներքին յուսահատ չէ կարելի տեսնել, թէ ինչպէս մեր հասարակութիւնը, նոյն իսկ իր երիտասարդութեամբ ոտով և գլխով գտնվում է այդ յուսահատութեան և պետական տեսլական տրամադրութեան ներքոյ...

Իսկ այդ տեսակ յուսահատեցնող դրոշման մէջ, իր ամեն տեսակ լաւ գործ մեռնում է, երբ ամեն տեսակ լաւ սկզբնաւորութիւն անաշտութեան է հանդիպում, միայն միջնորդութիւնը և միայն տիրութեանը այն է, որ դա մեզ տակաւն, յաւիտենական, բնական մի դրոշմ է, այլ պատահական, անցողական և արհեստական մի դրոշմ է, որը պէտք է վերջի վերջոյ ոչնչանայ և տեղ տալ անելի լաւ, աւելի կենդանի և հաւատով ու կենդանի լի մի դրոշմին, կամ խօսելով բանաստեղծներ լեզուով՝ «մահաբեր ձորանը պէտք է յաջորդէ կենսաբեր գործունքը»...

Խ. Մ.

ՆԱՄԱԿ ԵՐԵՎԱՆԻՑ

Նոյեմբերի 27-ին

Երևանի թեմական դպրոցի տեսուչ պ. Մնացական Բարութիւնեանի «Մշակի» № 131-ում մեր թղթակցութեան ղեմ գրած պատասխանը առթիւ է տալիս մի քանի խօսք ասել թղթակցներին մասին: Գաւառներին հաղորդած տեղեկութիւնները տեղական զանազան հասարակական, ազգային հիմնարկութիւններին և նոյն անուն են կրում Նայելով թէ թղթակցից ինչ անձնաւորութիւն է, ինչ շրջանի է պատկանում և որքան ծիղ է հաղորդում տեղեկութիւնները, նրա համեմատ ևս նրա թղթակցութիւնները գնահատվում են և թողնում իրանց ազդեցութիւնը: Բայց և այնպէս նա հալածված է, եթէ նա գովում է իր ազդեցականներին, շողորդվում է

այս և այն անձնաւորութեան, խմբագրութեան իր վրա ունեցած հաւատարմութիւնը ծառայեցնում է իր վատ կրթելին և եսականութեանը բաւականութիւն տալուն, և վերջապէս լրագիրը դարձնում է իր ձեռքին մի զէնք իր թշնամիների հետ կռելու,—այնպիսին հալածվում է ճշմարտաւէր մարդկանցից, առելի է դառնում հասարակութեանը, գործում է ընդդէմ խղճի և գործի Նա, որը ցանկանում է մի ծառայութիւն անել հասարակութեան, երևան հանել անձուռնի և խայտառակ երևոյթները, աշխատում է պատուել այն կեղծ վարդապետը, որի տակ մեր հասարակական հիմնարկութիւնները, նրանց ղեկավարները և գործոն անձինքը դէպի չար են գործ դրում իրանց վրա դրած պարտականութիւնը, ցանկանալով այսպիսով դնել նրանց վարձուքը հասարակական դատաստանի առջև, և ուղղել այդպիսին լարմունքը, կրկնում ենք, այն թղթակցը, որը բարի ցանկութեամբ աշխատում է մամուլի միջոցով հարուստ մեր երեցիկներին, բարեգործական հիմնարկութիւններին վարիչներին, դպրոցական ղեկավարներին, հասարակական և կրօնական գործիչներին վատ վարմունքը—հալածվում է այդպիսիններից և շատ անգամ էլ նիւթական զրկանքի և պատժի է ենթարկվում:

Վայն եկել է այն թղթակցին, որը ուսուցիչ կամ մի ուրիշ պաշտօնեայ է. նա թող հաւատացած լինի, որ այս թէ այն կերպ պէտք է ձեռավոր, դպրոցից վաճառել, առնել կարվի...

Հարցնում ենք՝ դրանից ինչ շահ ունի թղթակցից, թէ է նրան վարձատրում, ու է նրան լըրախուսում կամ գովաբանում Պատասխանը շատ պարզ է.—ոչ ոչ: Նա գրում է, աշխատում է, ինչն է համար, որպէս զի նրան հաւանք, հայհոյան, զանազան անուններ տան: Այդ բոլորը տանելի է մանաւանդ երկար տարիներ թղթակցից լինողի համար և այն էլ տգէտ ամբողջ, բայց երբ այդ անում է մի կրթված մարդ, այդ անհասկանալի է:

Գրելով Երևանի թեմական դպրոցում տիրող ծեծ ու հայոյանքի և տեսչի ու զաւու մասին, որոնց վրա հրաւիրած ենք առաջնորդի ուղարկութիւնը, մենք երբեք նպատակ չենք ունեցել զրպարտել տեսչին կամ մի կեղծ քննիչից: Մեր բարի ցանկութեան է եղել հրապարակ հանելով այդ վատ երևոյթը, վերացնել նրան, որը բոլոր ճշմարիտ մարդկանց ցանկութեան է: Մենք անձամբ ճանաչում ենք ու գիտենք ու առաջնորդի գործերը և կասկած, որ նա իրաւ տոկոս անձն է, գիտենք նոյնպէս և պ. տեսչին, որին յաջողում ենք ինչպէս բարի մարդ, հմուտ բժիշկ, լաւ ընկեր, համեստ անձն, բայց դժբա բաւական չեն ասելու, որ ու առաջնորդը թող է կամ դպրոցում ծեծ, հայոյանք չը կայ և տեսուչը իր ժամանակին գալիս է դպրոց: Ընդունելով դրոշմ անձանց լաւ կողմերը, կարելի է ասել որ դպրոցում պակասութիւններ կան:

Խօսենք երրորդ դէմքով. թղթակցից ոչ մի հաշիւ չունի սուտ խօսելու, ինչպէս ասում է պ. տեսուչը: Նա այդ բոլորը ծիղ գիտե, գիտե նաև թէ որ ժամանակ և ինչ աշակերտ է ծնվել կամ հայոյանք ստացել: Բայց վերցնել և երրորդ դէմքով արդարացի իրան, ու առաջնորդի մասին մի երկու գովաբանական խօսքեր յիշելով, թղթակցին զրպարտել, ստախոս, անհասկացող և այլն անուանել պ. տեսչին պատու չէ բերում:

Թղթակցի միակ միջնորդութիւնը իրան թղթակցութեան թղթած ազդեցութիւնն է: Այդ առիթ մեր գրածը, մենք բազմաթիւ ենք: Նշալ դրա մասին ուսուցչական ժողով, որտեղ պահանջվեց բացատրել պատճառը թէ ինչու պէտք է այնտեղ հասցնել, որ գրեն, ծեծը և հայոյանքը վերջացաւ, հողաբարձութիւնը ուղարկութիւն դարձրեց և շատերը զգաստացան, և այլն և այլն: Մի կողմից այս, միւս կողմից այն, որ պատասխանը ուղարկութեամբ կարդացողին զգալ է տա-

լիս իրան ոչ մի կրիտիկայի չը դիմանալը, ընթերցողին համոզեցնում են, որ ստախոս, զրպարտիչ, անհասկացող խօսքերը մեզ կպչել չեն կարող։

ՆԱՄԱԿ ԹԵԼԱՌՅ

Նոյեմբերի 29-ին

Թելաւը, ում չէ յայտնի, որ գաւառական քաղաք է և շատ մօտ թիֆլիսին, կովկասի մայրաքաղաքին։ Նա բաւական մեծ և հարուստ քաղաք է։ Ունի մօտ 8—9 հազար բնակիչ, որից 6—7 հազարը հայեր են։ Նրա փողոցները երկար են և լայն, տները երօպական ձևով, ունի բաւական թուով խանութներ, կայ մինչև անգամ քաղաքային այգի, ունի կլուբ, մի մասնաւոր բանկ, մի օրիորդաց ռուսաց դասն ուղնի ա, ռուսաց քաղաքային ուսումնարան, ռուսաց հոգևոր ուսումնարան, հայոց՝ տղայոց միգանան և օրիորդաց երկգասնան ուսումնարաններ, մինչև անգամ մասնաւոր ուսումնարաններ և քաղաքային գրադարան։ Ուրեմն պէտք է եղբայրացի մեր ասածներին, որ Թելաւը, մեր ամեն բանից յետ մնացած գաւառական քաղաքներէ մէջ ամենաառաջինը և լուսաւորը կարող է համարվել։ Բայց որքան կը լինի ձեր գարմանը և հիւսիսփութը, երբ աւելացնենք, որ այդ առաջադէմ քաղաքում կ'ենան չը կայ։ Այո, Թելաւում կ'ենան չը կայ, նա մի մեծած քաղաք է։ Մեծած ասելով, ի հարկէ, հասկանում ենք մի քաղաք, որի մէջ կ'ենան կանգնած է, չէ առաջադիմում, այսինքն չը կայ հասարակական գործունէութիւն, չը կայ ամենին ինտելիգենցիա, չը կայ, և մի շարք չկաներ, կայ միայն անշարժութիւն, տգիտութիւն, հնապաշտութիւն, անտարբերութիւն... մի խօսքով կատարեալ մեղմութիւն։

Վերեւ յիշեցնեմ, որ կայ այստեղ և կլուբ, ինչ է կատարում այնտեղ—Ոչինչ, բիւրարդ և թուղթ են խաղում մի քանի ծառայողներ, երկու շաբաթը մի անգամ էլ պարեր են տարում և միայն—անա այդ կլուբ կոչված հիմնարկութեան անդամները, որոնք իսկ լինում են արդեօք, կամ կը լինեն երբ և իցէ կ'օնցերաներ, ներկայացուցներ, գրականական երեկոներ և այլն... Աստուած մի արասցէ, այդպիսի բաներով Թելաւի բարձր դասը չէ հետաքրքրում, իսկ հասարակ դասը այդպիսի բաներ երազումն էլ չէ տեսնում, ուր մնաց, թէ աշխատէ իրականացնել։

Թելաւը գաւառական մեծ քաղաք է, բայց ուր է նրա ընթերցարանը, ինչ գրութեան մէջ է նրա գրադարանը, ուր է նրա բեմը, ինչ են ներկայացնում նրա ուսումնարանները—Բաւական է ասել, որ Թելաւի 6—7 հազար հայ հասարակութիւնը տալիս է իր ուսումնարաններին 30 աշակերտ և 60 աշակերտուհի։ Հասկանալի է, թէ որքան սէր և պահանջ կայ այդ հասարակութեան մէջ դէպի մայրենի լեզուի ուսումը։ Բայց կայ արդեօք սէր գոնէ դէպի ուսումը առհասարակ այդ հասարակութեան մէջ։ Տարբարախառն է այդ պիտի պատասխանենք, որքան էլ որ տարբերակ թւայ այդ պատասխանը։ Չը սիրել ուսումը, չը դպր պահանջ դէպի նա, անտարբեր լինել բոլորովին դէպի իրանց օրդնց կրթութիւնն ու դաստիարակութիւնը, չը հոգալ նրանց գէթ տարբերակ ուսում տալու մասին։ Այդ յիշատի արտաքին կարգի մի երեւոյթ է։ Անբերակալի անտարբերութիւն դէպի ուսումնարանները և ուսումն պահանջի կատարել բացակայութիւնն ձա՞նաւականը գերադասում է իր օրդնց պահել իր խնամքով, արհեստաւոր—իւր արհեստանոցում, զինվածաւոր—իւր գինեւանում, իսկ բոլորովին աղքատ դասակարգը իր սիրելի գաւառներին փողոց է ուղարկում ամեն տեսակ կեղտոտութիւններ և զեղխութիւն սովորելու։ Այս տղայոց վերաբերութեամբ, իսկ աղջկանց վերաբերութեամբ բաւական է յիշել, որ այստեղ զուր, ստուար մեծամասնութեան կարծիքով, աղջկանց ուսումն տալը մի աւելորդ, մինչև անգամ մի անբարոյականացուցիչ բան է։

Թելաւի հայ հասարակութիւնը մատնեւոր անգամ չէ կարող համարել իր համալսարանականներին, մինչև անգամ միջնակարգ ուսումնարաններին աւարտաններին, որովհետև չը կան այդպիսիները։ Չարմանալի, մինչև անգամ տարօրինակ չէ, որ հաղորդները բաղկացած մի հասարակութիւն, այն էլ քաղաքային հասարակութիւն, չունի իր մէջ համալսարանականներ, չունի միջնակարգ ուսումնարաններ, ուր մնաց թէ արդէն կաղանկերով կան իրանց արհեստանոցներ, ինչպէս իրանց արհեստանոցներ, ինչպէս իրանց արհեստանոցներ, ինչպէս իրանց արհեստանոցներ։

Թիւն, այն էլ քաղաքային հասարակութիւն, չունի իր մէջ համալսարանականներ, չունի միջնակարգ ուսումնարաններ, ուր մնաց թէ արդէն կաղանկերով կան իրանց արհեստանոցներ, ինչպէս իրանց արհեստանոցներ, ինչպէս իրանց արհեստանոցներ։

Բայց հասարակութիւնն իստքը թելաւեցիներին վերաբերմամբ մենք սխալ ենք գործածում, որովհետև Թելաւում հասարակութիւնն չը կայ, եթէ հասարակութիւն ասելով հասկանալով լինենք ընդհանուր շահերով իրար հետ կապված անհատներին մի միութիւն։ Թելաւում այդպիսի բան չը կայ։ Այստեղ կան վաճառական Մարկոս, կամ արհեստաւոր կիրճուկ, բայց չը կան պարտաճանաչութեան հասած հասարակութեան անդամներ, չը կան ընդհանրական կապող շահեր, չը կայ ընդհանրական կեանքով ապրելու ձգտում, չը կայ իրար օգնելու պահանջ։

Ք.

ՆԵՐՔԻՆ ԼՈՒՆԵՐ

Կիրակի օր, դեկտեմբերի 3-ին, թիֆլիսից մեկնեցաւ Արիստակէս եպիսկոպոս Սիդրակեան էջմիածին գնալու համար։ Վաղ առաւօտեան մեծ բաղնիքներէ դուրս գալիս աստիճանաբար 12-ին վանքի բաղնիքը արդէն խռոված էր մեծ բաղնիքներէ քաղաքի բոլոր դասակարգերից, որը սպասում էր Արիստակէս եպիսկոպոսի դուրս գալու առաջնորդարանից։ Ժամը մօտ 12-ին սրբազանը դուրս եկաւ և դիմաց դէպի վանքի եկեղեցին։ Առաջնորդարանի նախագետ Սահակեան իր մի երկրորդ մի ճառ խօսեց թիֆլիսից հեռացող առաջնորդին առաջ։ Մինչև եկեղեցի մտնելը անգամ բաղնիքներէ մեծ ջերմութեամբ համարում էր սրբազանի աջը։ Եկեղեցի մտնելով Արիստակէս եպիսկոպոսը դիմաց ժողովրդին մի կարճ ճառով, որի մէջ յայտնեց, որ իր եղբի տարվայ առաջնորդական պաշտօնավարութեան միջոցին ինքը շատ մօտ ճանաչեց թիֆլիսի հասարակութեան լուր կողմերը, ճանաչեց իր հետ միասին և հասարակութեան վաղ կողմերը։ Հասարակութիւնն էլ, անկասկած, ասեց սրբազանը, փոխադարձաբար լաւ ճանաչեց ինձ։ Ապա ցանկանալով, որ հասարակութիւնը միշտ իրան յատուկ եռանդով և ոգևորութեամբ վերաբերվի դէպի ամեն տեսակ լաւ գործերը և ձեռնարկութիւնները, սրբազանը օրհնեց ժողովրդին, դուրս եկաւ եկեղեցուց և կառը նստեց։ Հասարակութիւնը ճանապարհ դրեց իր սիրելի առաջնորդին ողբերկով կեցցէնելով։ Սրբազանի կարգի ետևից դէպի երկրորդ դուռ կայարանը գնում էր բաղնիքներէ մեծ բաղնիքներէ մեծ կայարանում սրբազանի համար բացել էին թագաւորական սենեակները, ուր նա հանդիսու առաւ մօտ կէս ժամ, մինչև որ դնացը պատրաստվեց։ Պատրաստված էր արտակարգ դնացը։ Երբ մեկնելու րօպէն հասաւ, Արիստակէս եպիսկոպոսը կանգնելով չքի վազոնի պատշգամբի վրա, օրհնեց ժողովրդին, մնաց բարե ասեց, յայտնելով, որ երբեք չի մոռանայ ժողովրդի այդ սէրը և համակրութիւնը։ Այդ խօսքերին յաջորդեցին հաղաբարձ մարդկանց չկեցցէ Արիստակէս եպիսկոպոսը խօսքերը և դնացը սլացաւ։ Սրբազանին մինչև Աղստաֆա ուղեկցեցին շատերը թիֆլիսի հասարակութեան կողմից։ Աղստաֆայում ճաշ պիտի արվէր ի պատիւ Արիստակէս եպիսկոպոսի Գանձակի հասարակութեան կողմից։

Շաբաթ օր, դեկտեմբերի 2-ին, «Մշակի», «Աղբիւրի» և «Тифлисский Листок»-ի խմբագրութիւնները իրեն նշան իրանց համակրութեան դէպի թիֆլիսի առաջնորդ՝ ներկայացրին մի համեմատ ընծայ Արիստակէս եպիսկոպոս Սիդրակեանին, որ մի զբիւլ էր, կէսը փողոսից կէսը ոսկուց, դրած մի գեղեցիկ պահարանի մէջ։ Գրչի վրա փորագրած էր «Արիստակէս եպիսկոպոսին «Մշակի», «Աղբիւրի» և «Тифлисский Листок»-ի կողմից»։

Մեզ հաղորդում են, որ դեկտեմբերի 18-ին թիֆլիսի նահանգական դատարանում պիտի քննվի մի խուփ կեղծ թղթաւոր պատրաստողները գործը։ Մեղադրողները մէջ կան, ի միջի այլոց, և երկու հայ ըստանայ։

Դեկտեմբերի 1-ին կայացած բժշկական ընկե-

րութեան նիստում, ինչպէս և պէտք էր սպասել, երկար խօսակցութիւնների նիւթ դրաւ ինքնաշարժիչ Բոլշևիկները թէ և այդ մասին դիտարկեցին զինուորական զեկուցումներ չարեցին, բայց հիմնովիով իրանց հեղինակութեան վրա, այն ընդհանուր կարծիքը յայտնեցին, որ այժմ թիֆլիսում և գուցէ գաւառներում ևս երեքսած ինքնուշարժիչներ, որը միաժամանակ տարածված է և համարեա ամբողջ Եւրոպայում, վտանգաւոր հիւանդութիւնն է, նրանով հիւանդացածը մի քանի օրում, նոյն իսկ երկու օրում առողջանում է, և եթէ նոյն հիւանդութիւնը կրկնվի մի և նոյն մարդու վրա, այդ դէպքում էլ նա մահ առաջ չէ բերում։ Այդպէս են ցոյց տուել փորձերը։ Ապա հարց եղաւ այն մասին թէ արդեօք մի օր և է կապ կայ խօսքային և ինքնուշարժիչի մէջ։ Մեր բժշկական ընկերութիւնը այդ հարցում խոստովանելով աւելի հեղինակաւոր անձանց և աւելի հիւանդաւոր հիմնարկութիւնների առաջ՝ որոշեց, որ ոչինչ կապ չը կայ։

Արտասահմանի հայ լրագրիւններ հաղորդում են, որ Կ. Պոլսի հայոց կենտրոնական վարժարանում օտարազգի տեսուչ նշանակելու պատճառով, բարձր դասարանները, աշակերտները չառերը դադարեցին իր դպրոց յաճախելուց։ Ենթադրում են, որ դպրոցի խնամակալութիւնը ստիպված կը լինի փոխել իր կարգադրութիւնը և հայ տեսուչ հրաւիրել դպրոցի համար։

Վերջին օրերում թիֆլիսի փողոցներում այնպիսի սարսափելի ցեղէն է, որ անկասկած, եթէ քաղաքային վարչութիւնը չը մտածի մի փոքր մաքրելու փողոցները, այն ժամանակ հասարակութիւնը այդ անանցանելի ցեղէն տեսնելով, կարող է նոյն իսկ ինքնուշարժիչի մոտանալ...

Մայրաքաղաքի լրագրիւններ հաղորդում են, որ հաղորդակցութեան ճանապարհների միջոցառումները մտադիր է շատ կարճ ժամանակամիջոցում ղեկ Նորթին նախաձեռնել, որը նա շինել է Միխայիլովի մինչև Կլիրիլի կայարանը։ Այդ նոր սեկիւլանութիւնը պետութեան կարծենայ մինչև 10 միլիոն։

Կ. Պոլսից արտասահմանի հայոց մի լրագրիւնը գրում են— «Պէշիկեթաշի մէջ թիւրքի մը կողմէն առեւտրուած աղբիւրը յանձնուեցաւ իր հօրը, Պատրիարքարանին զբիւրած ըստանալի մը աղբիւրը թանկանալով, խեղճ բաւական նիւթեր են»։

Երևանից մեզ գրում են, «Երևանից եկեղեցի տանելու լաւ և համակրելի միջոց է, բայց երբ ներքին տաք հաղուստ չունեն, եկեղեցին խոնաւ և ցուրտ է և մանաւանդ երբ կայ այստեղ մեծած մարդու դիակ, մենք կարծում ենք աւելի վնասակար է նրանց տանել այնտեղ։ Այդ պատահել է ամսիս 20-ին, կիրակի օր, տեղիս Ս. Գայիանեան օրիորդաց դպրոցի աշակերտուհիներին հետ։ Նրանց տարել են Ս. Պողոս և Պետրոս եկեղեցին, որը սաստիկ խոնաւ է, վառարան չունի և ուրեղ այդ օրը դրված էր մի մեծած զիակ և երեսը բաց։ Աշակերտներից մի քանիսը հիւանդացել էին, որը ցրտից և խոնաւութիւնից և որն էլ մեղքից վախենալուց։ Յանկալի էր, որ այդ հանդուանդներում աշակերտուհիներին եկեղեցի չը տանէին, որովհետև բացի վնասից—հիւանդանալուց, ոչ մի օգուտ նրանք չեն կարող ստանալ»։

ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՆԱՄԱԿ ԹԻՒՐԳԻՍՏԻՅ

Կ. Պոլսի 17 նոյեմբերի

Մուսա աւագակի դատ երեք անգամ տեղի ունեցաւ և միշտ կը շարունակէ նոյն ցնցումներն առաջ բերել։ Վաղը վերջին դատաւարութիւնը տեղի կունենայ, պիտի խօսեն երկու կողմի փաստաբանները, դատարանը իր վճիռը չը կը նար տալ վաղը։ Հաւանորէն նոյեմբերի 20-ին, կամ 21-ին կուտայ իսկ հետզհետէ միւս ամբաստանութիւններն ալ պիտի շարունակուին։

Մեր նախորդ թղթակցութեան մէջ հասանք այն տեղին, ուր Գուժաշ տիկինը և Մկրտիչ դուրս հանուցան դատարանէն, ինչպէս նաև իրենց փաստաբանը, ու Մուսայի հարցաքննութիւններն սկսաւ։

Իրեն եղած հարցումներուն պատասխանելով

Մուսա յայտարարեց իր անունը, տարիքը (երեսուն—երեսուն և մէկ), որ տղայից ըլլալը (մշեցի), ինչ դործ ունենալը, միայն թէ երբ խնդրեն ինչ դործ ունենալուն եկաւ, Մուսա բէյը ըսաւ։

—Ազարակ ունիմ։

Նախագահն ըսաւ—Ամբաստանած էր թէ Էրտոնի գիւղի մէջ անվայել գործեր ըրած էր, թուղթերն հոս են, պիտի կարգադրուին, մտիկ ըրէ՞ք։

Այս յայտարարութեան վրայ կը կարգադրուի ամբաստանիչ ատենին տեղեկագիրը, որ շատ երկար ըլլալով, համառօտութիւնը կը դնենք, զի ատոր վրա հիմնուած է դատը։

Մուսա ամբաստանուած է.

1) Թէ երեք տարի առաջ կրակի տուած է Յովհաննէսի միջնաւոցը, Մուշի Երտոնի գիւղի մէջ, այդ միջնաւոցը այրուած է պարունակած ինչքերով, օրպիսիք են խոտ, փայտ և այլն։ Նմանապէս կրակի տուած է գարիի դէպքին, որը կը գտնուին դուրսը։ Վերջին ծակելով տան պատը, գործած է շատ մը գոյքերն ու կահ-կարասիքը։

2) Թէ Յովհաննէսի մէկ տղան սիւնի մը կապելով, անոր քան հատ ոսկին (մօտ երկու հարիւր բոլրի) առած է սպանաւորով։

Տեղեկագիրը կարգաւ յետոյ ընդհանուր դատաւար խալիս պէյ կը հաղորդէ տեղեկութիւններ, որոնցով կողմէ հաստատուել թէ Մուսայի դէմ եղած ամբաստանութիւններն անհիմն են, զի տրուած վկայութիւններ հակասական են իրարու։

Ընդհանուր դատաւարի այս յայտարարութեան վերջ կը սկսի հարցաքննութիւններն Մուսայի և վկաներու։

Նախագահը կը հարցնէ—Մուսա պէյ, ըսելով մը ունիք, թուղթերը կարգադրուեցան։

Մուսա տարբերեց չիմ գիտեր, թարգման մը բերել տուէ՞ք։

Նախագահը Հոգ չէ, ձեր դիտացածին չափ բռնէ՞ք։

Մուսա բարեպաշտ առաքելի մը պէս կը յայտարարէ թէ կառավարութիւնը զինքը միւս տիւր կարգած էր այն ատեն, կարելի բան էր ուրեմն որ պաշտօնեայ մը հպատակներու իրաւունքները բռնաբարէ։

—Մենք կառավարութեան մարդիկ ենք, այս տեսակ բաներ չենք ընդունիր, կըսէ Մանաւանդ որ այդ տեսակ դէպքերուն համար ցոյց տրուած ժամանակէն և զիւրէն երեսուն ժամ հեռաւորութեամբ տեղ գտած էի գանձումի համար։

Նախագահը հարցում կընէ Յովհաննէսի տունը ծակելուն վրայ, և միանգամայն թէ հակառակութիւն մը կար իրեն և Յովհաննէսի միջև։ Մուսա կը պատասխանէ թէ այդպիսի հակառակութիւն չը կար, հարկը ոսկի տուած էր Յովհաննէսին, որով յետոյ մէկ ժամն առած էր։

Այս հարցումներէ վերջ ընդդէմ Մուսայի վկաներին կը կանչուին, այդ վկաներ երկուք են՝ Պողոս և Յակոբ։ Նախ Պողոս ներս կը բերուի։ Սովորական հարցումները կողողոյն, կը յայտարարէ թէ անունը Պողոս է, թէ երեկոյցի է, միայն երբ տարիքի խնդրի կուգայ՝ հարցը կը փոխուի։

—Ինչ գիտնամ քանի տարու եմ, կըսէ մարդը, դրած չեմ որ գիտնամ։

—Մարդ, քանի տարեկան ըլլալդ չեմ գիտեր, կը կրկնէ նախագահը։

—Եյ, ըստաւուն, ըստաւուն և հինգ տարեկան ըլլալու եմ։

Հոգադորութեամբ պարապել կը յայտարարէ Պողոս և նախագահին հրաւերի վրայ կերպու Աւետարանի վրայ, թէ՛

«Գանուն Աստուծոյ կերպում թէ տեսայ, որ Մուսա պէյ այրեց Յովհաննէսի խօտերն ու միջնաւոցը»։

Եղած հարցումներն ու տրուած պատասխանները կամփոփենք։

Պողոս կալն է եղած մենակ, կը տեսնէ որ Մուսա, եղբայրը ձէլօ և շատ մը ձիււորներ կուգան, ձիււորները նախ զարկելով իրեն, նախ խօտերը կը բռնկեն։ Նախ կայրի միջնաւոցը, յետոյ խօտերն և վերջը գարիի դէպն, օրուն վրայ կրակ ինկած էր։

Միջնաւոցին մէջ կը գտնուէին եղբւ եղբայրն ու սպասաւորը։ Այդ միջնաւոցի առաստաղը փայտէ, պատերը քարէ մեծ շէնք եղած է, հափաստաբանը, ու Մուսայի հարցաքննութիւններն եղբւ հողադորական գործիքներ, ձիւ կաղ-

ՄԱՍՈՒԼԻ ՏԱԿ Է
Ս Ա Ֆ Ի-Ս Ա Տ Ի Ր Ի

(Արտակ-Աղէքսանդր-Տէր-Սարգսեան Պարզեանց)

ԲՈՂԲՈՁԻ

I ԿՐԵՄԻԸ

(ԲԱՆԱՍՏԵՂՈՒԹԻՒՆՆԵՐ)

Բաժանորդագիրը 25 կոպէկ է:

1-3

Լոյս տեսաւ սարկաւարդ Յ. Նազարեանցի կազմած

1890 ԹՈՒՆԱԿԱՆԻ ՕՐԱՅՈՑՈՅԸ

Յաւելուածի բովանդակութիւնը.—Ա. Գ. պրոցական տօն օրերը, ծրագիր հայոց ծխական-կեղեցական ուսումնարանների (համառօտ), Բ. Աշխարհագրական. Կովկասը և նրա բաժանումները, ընդարձակ Ուղեցուցա, որ ծանօթացնում է Կովկասի ու Անդրկովկասի բոլոր քաղաքների ու յայտնի տեղերի հետ և բացատրում է նրանց ծագումն ու աստիճանաբար յառաջագործելը (50 երես), Գ. Լեզուականական. Բառարան եւրոպական բառերի ու ոճերի, որոնք պատահում են և կարող են պատահել մեր գրքերում և պարբերական հրատարակութիւնների մէջ՝ մանրամասն բացատրութեամբ (100 երես), Դ. Այլ և այլ. Մանկատաճութիւն, բժշկական, ինչպէս յայտնի գիտականները գուշակում են մարդու հոգեկան յատկութիւնները (գիմնազիկական), բարոյական մտքերը. «Մեղա՛յ, Տէ՛ր» (տառնաւոր) և այլն:

Գինն է 20 կոպէկ. 10-ով առնողին—17 կոպէկ, 100-ով առնողին—15 կոպէկ. 100-ով առնողը ծանապարհածախը է և վճարում:

Կարելի է տեսնել հետևեալ հասցեներով. 1) Тифлисъ. На Авлабарѣ. Діакону Ованнесу Назарянцъ. 2) Тифлисъ. Михайловскій мостъ. Книгопродавцу Давиду Айвазову.

3-5 (6)

1890 годъ.

ОТКРЫТА ПОДПИСКА

годъ VII.

НА БОЛЬШОЙ ХУДОЖЕСТВЕННЫЙ И ЛИТЕРАТУРНЫЙ ЖУРНАЛЪ

„РОССІЯ“

Роскошное еженедѣльное изданіе со множествомъ рисунковъ, исполненныхъ красками, фототипией и новыми привилегированнымъ способомъ. ВЪ ЖУРНАЛѢ ПРИНИМАЮТЪ УЧАСТІЕ

Выдающиеся русскіе художники и литераторы.

Предполагая въ наступающемъ году значительно расширить программу и объемъ журнала, редакція «Россіи» дастъ своимъ подписчикамъ слѣдующіе литературный и художественный отдѣлы:

ВЪ ЛИТЕРАТУРНЫЙ ОТДѢЛЪ ВОЙДУТЪ:

историческіе и бытовые романы и повѣсти, рассказы изъ русской жизни, произведенія лучшихъ иностранныхъ писателей, очерки, сцены, стихотворенія, поэмы, мелочи, замѣчательные анекдоты, разнообразный отдѣлъ смѣси и этнографическія описанія.

Въ каждомъ номерѣ будутъ помѣщаться: театральная хроника, статьи по литературѣ, искусству и исторіи; путевые очерки; политическое обозрѣніе, распоряженія правительства, новости, слухи, и пр.

Съ перваго номера журнала начнется печатаніемъ большая историческая повѣсть иллюстрированная оригинальными рисунками и виньетками

„ПОТАПЫЧЪ И МЕДВѢДЬ“.

(Сочиненіе Н. П. Авсакова).

ВЪ ХУДОЖЕСТВЕННОМЪ ОТДѢЛѢ ПОМѢЩАЮТСЯ:

I. Иллюстраціи на выдающіяся событія изъ текущей жизни, II. Оригинальныя фотографическія приложенія, III. Историческія картины, IV. Оригинальные рисунки въ краскахъ (русскихъ художниковъ), V. Сцены изъ русской жизни, VI. Портреты извѣстныхъ дѣтелей, VII. Акварели съ натуры, VIII. Типы народовъ Россіи, IX. Пейзажи, X. Деревянскія сцены и картинки. Множество виньетокъ и иллюстрацій къ романамъ, повѣстямъ, рассказамъ и стихотвореніямъ. Г.г. подписчикамъ на 1890 годъ будутъ выданы

двѣ художественно-исполненныя преміи

1) Большая хромо фототипія съ картины профессора В. В. ПУКИРЕВА

„НЕРАВНЫЙ БРАКЪ“

Въ свое время, появленіе въ свѣтъ этой замѣчательной, полной драматизма, картины, произвело громадный фуроръ и, какъ русскіе, такъ и иностранныя журналы были наполнены восторженными отзывами объ этомъ дѣйствительно выдающемся произведеніи русской живописи.

В. В. Пукиревъ за картину «Неравный бракъ» получилъ званіе профессора.

2) „УТРО ЧИНОВНИКА ПОЛУЧИВШАГО ПЕРВЫЙ КРЕСТЪ“

съ знаменитой картины художника П. А. Федотова (оригиналъ хранится въ Московскомъ румянцевомъ музеѣ). Олеографія воспроизведена новымъ способомъ, въ размѣрѣ подлинника.

Кромѣ того всѣмъ г.г. подписчикамъ будетъ выданъ: «АЛБОМЪ ПЛЕМЕНЪ И НАРОДОВЪ РОССІИ», заключающій въ себѣ до сорока типовъ, исполненныхъ красками.

Въ этомъ альбомѣ кромѣ описанія природы и жизни помѣщены типы слѣдующихъ народовъ: Калужане, Рязанцы, Калмыки, Башкиры, Эврянцы, Самоѣды, Крымскіе татары, Черемиса, Грузины, Гуріецъ, Цыгане, Уральскіе казаки, Кавказскіе татары, Чеченцы, Финны, Непалецъ, Малороссы, Тульскіе крестьяне, Линейный казакъ, Грузинки, Имеретинъ, Осетинъ, Кабардинецъ, Крестьяне Ярославской губерніи, Нижегородцы, Орловцы, Крестьянки Тверской и Смоленской губерній, Псковитяне, Киргизы, Казаки, Поляки, Литовцы, Курды, Армяне, Латыши, Евреи, Мезенскіе самоѣды, Финны Петербургской губерніи, Эйнарскіе лопари, Обдорскіе Остяки, Чувашка, Якуты, Забайкальскіе Бураты, Оленные Чукчи, Камчадалы, Алеуты, Нерчинскіе Тунгусы.

Каждый номеръ журнала будетъ заключать въ себѣ: До 2000 строкъ разнообразнаго литературнаго текста и четыре страницы оригинальныхъ рисунковъ въ краскахъ, кромѣ виньетокъ.

Въ теченіи года выидетъ въ свѣтъ пятьдесятъ номеровъ.

200 оригинальныхъ рисунковъ въ краскахъ

ПОДПИСНАЯ ЦѢНА:

На годъ

На полгода

безъ доставки 5 р. безъ доставки 3 р. — к.
съ доставкою въ Москвѣ 6 р. съ доставкою въ Москвѣ 3 р. 50 к.
съ перес. во всѣ города Россіи 7 р. съ нересылкою 4 р. — к.

За упаковку и пересылку премій Г.г. подписчики прилагаютъ 1 рубль.

Допускаются разсрочка: 3 рубля при подпискѣ, 2 рубля 1-го апрѣля и 2 рубля 1-го іюля.

Пробный номеръ, для ознакомленія высылается за 2 семикопѣчныхъ марки.

Подписка и объявленія принимаются въ конторѣ редакціи, Москва, Солянка,

домъ Коттевыхъ.

Редакторъ-Издатель І. И. ПАШКОВЪ

2-3

Լոյս տեսաւ Յ. Իւսուֆեանի հրատարակութեամբ առանձին զրբոյկով

ԵՆԻՉԵՐԻ

(Թիւրքահայերի կեանքից)

Գրեց Վ. Փափազեանց

(Արտատպած «Մշակ» լրագրից)

Գինն է 5 կոպէկ:

5-5

ՄԱՍՏԱՎԱՐ ԵՆ

ԱՆԳԼԻԱԿԱՆ ՄԱԳԱՋԻՆՈՒՄ

(ԹԱՄԱՄՇԵՎԻ ԲԱՐԱՆՍԱՐԱՅՈՒՄ)

Անգլիական մահապալներ, թամբեր, ամաններ, կարպետներ, սապօն, զրահատներ, մկրտաներ, ածիլներ, մատուցարաններ, պատրոններ, զիլաներ (3 ռ. հարկերը) կէենեա, արտաքնոյնների համար թուղթ, զլիւ և շորերի վրձիններ, բիսկվիտներ, թէյ, թէյամաններ, զրիւներ, մազերի վերանորոգիչ Մակ-Մաստէր և այլն:

7-10

ԹԻՖԼԻՍԻ ԺՈՂՈՎԱՐԱՆՈՒՄ

ՇԱՐԱԹ, 23 ԴԵԿՏԵՐԲԵՐԻ 1889 ԱՄԻ

ԼԻՆԵԼՈՒ Է

ՅՕԳՈՒՑ «ԸՆԿԵՐՈՒԹԵԱՆ ՀԱՅԵՐԵՆ ԳԻՐԵՐԻ ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԵԱՆ»

ՊԱՐԱՀԱՆԴԷՍ

Մուտքը՝ կանանց համար 1 ռ., տղամարդոց՝ 2 ռ.

Ֆրակը անհրաժեշտ է միայն պարտքների համար:

Տոմարները կարելի է վաղորօք գնել՝ պ.պ. Ծառուբեանի և Տէր-Սարգսեանի խանութներում և «Կենտրոնական գրախճառանոցում» իսկ պարահանդէսի երեկոյան Ժողովարանի շէնքարի մօտ: Սիրիզն է երեկոյան 9 ժամին:

2-2

BATEAUX A VAPEUR FRANCAIS N. PAQUET ET COM.

ՅՐԱՆՍԻԱԿԱՆ ՆԱԽԳԻՆԱՅՈՒԹԵԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ

Ն. ՊԱՍԿԻ ԵՒ ԼՆԿ.

Կանոնաւոր և ուղղակի երթևեկութիւն ՄԱՐՍԵԼԻ և ԲԱԹՈՒՄԻ մէջ և փոխադարձ, մտնելով Կ. ՊՈԼԻՍ, ՍԱՄՍՈՆ և ՏՐԱՊԻՉՈՒՆ:

Երթևեկութիւնը շոգենաւորի 1889 թւի վերջին քառօրէի համար փոխված է. սկսած հոկտեմբերի 11-ից. այդ փոփոխութիւնը վերաբերվում է թաթուրից շոգենաւոր դուռն դալուն, որը նշանակված է շրթեղարթի օրերը, երկու շաբաթ մի անգամ, փոխանակ հինգշաբթի օրերը:

ԲԱԹՈՒՄԻՑ ԴՈՒՐՍ ԿԸ ԳԱՆ

11 Հոկտեմբերի շոգենաւ. «ՄԻՆԳԵԼԻԱ»

25 » » «ԱՐՄԵՆԻԱ»

8 Նոյեմբերի » «ԱՆԱՏՈԼԻԱ»

22 » » «ՄԻՆԳԵԼԻԱ»

6 Դեկտեմբերի » «ԱՐՄԵՆԻԱ»

20 » » «ԱՆԱՏՈԼԻԱ»

Տեղեկութիւնների համար ծանապարհորդների և բեռների մասին պէտք է զիմել Ընկերութեան ագէնտներին:

Թիֆլիսում. պ. ԲԸՆՈՒՆ, նախկ. Արծրունու գաղթէյաում, № 14.

Բաթումում. պ. ԳԱՐԱՆԻՕՒՆԻ, Նաբերէժնայում:

1-2 (Կ. 2.)

ОБЪ ИЗДАНИИ ВЪ 1889 Г

ЕЖЕМЕСЯЧНАГО ЖУРНАЛА

„СЕМЕЙНАЯ БИБЛИОТЕКА“

Редакціей «Пантеона Литературы» предпринято, съ 1 января 1890 г., изданіе новаго общедоступнаго какъ по цѣнѣ, такъ и по содержанію ежемѣсячнаго журнала.

«Семейная Библиотека» будетъ заключать въ себѣ: избранные романы, повѣсти, рассказы, собранія стихотвореній извѣстныхъ писателей, драматическія произведенія, путешествія и пр.

Въ каждомъ томикѣ будетъ помѣщено цѣлое произведеніе; болѣе обширныя произведенія займутъ нѣсколько послѣдовательныхъ томиковъ.

Назначеніе «Семейной Библиотеки» — доставить самой небогатой семьѣ возможность, за ничтожную плату, имѣть библиотеку избранныхъ авторовъ, чтеніе которыхъ по содержанію своему было бы для всѣхъ доступно и интересно.

ПОДПИСКА ЦѢНА: съ дост. и перес. на годъ 2 р., 6 мѣс. 1 р., 1 мѣс. 25 к.

Подписка принимается: въ редакціи «Семейной Библиотеки» въ С. Петербургѣ, Захарьевская ул., д. № 19.

Книгопродавцамъ дѣлается уступка въ размѣрѣ 5%.

Редакторъ-издатель А. Чудиновъ

5-5

Въ редакціи газеты «МШАКЪ» продаются слѣдующія брошюры:

1) «Экономич. Положеніе Турецкихъ Армянъ», публич.

лекція Д-ра Г. Арцруни, перев. съ арм.

А. Аракелянца. Цѣна 25 к. 2) Die Econ-

omische Lage der Armenier in der Türkei,

ein öffentl. Vortrag von Dr. Grigor Arzruni,

übersetzt von A. Amirchanjanz. Preis 25 k.

3) Die Hungersnoth in Türkisch-Armenien,

ein Vortrag von Dr. Grigor Arzruni, über-

setzt von Amirchanjanz. Preis 20 kop.

Иногородные, желающіе получить бро-

шюры, благоволятъ присылать по 30 коп.

почтовыми марками, за каждую брошюру.

Адресъ. Тифлисъ, Редакція «Мшакъ»,

или Tiflis, Redaction «Mschak».

(6)